

Večerní písně, Vítězslav Hálek

Přilítlo jaro z daleka
a všude plno touhy,
vše tlačilo se k slunci ven,
že snilo sen tak dlouhý.

Vylítly z hnízda pěnkavy
A drobné děti z chýše,
A pestré kvítí na lukách
Přesladkou vůní dýše.

Z větví se lístek tlačí ven,
A ptáčkům e hradla hlásky,
A v nádrech v srdci mlad'ounekém –
Tam klíčí poupě lásky.

Umlklo stromů šumění
A lístek sotva dýše,
A ptáček dřímá krásný sen
Tak tichounce, tak tiše.

Na nebi vzešlo mnoho hvězd
A kolem je tak volno,
Jenom v těch nádrech teskno tak
A u srdce tak bolno.

Ve kvítků pěkný kalíšek
se bílá rosa skládá –
můj bože, a ta rosa též
se v moje oči vkrádá.

Vše ve světě teď usnulo,
až na to srdce v těle.
Bůh sám ví, že to srdce jen
si nikdy neusteje.

V tom božím světě zmlklo vše,
až na zvuk srdce hravý.
Bůh sám ví, že to srdce jen
se nikdy neunaví.

- I. Text zařaďte do literárního druhu a žánru, vše dokazujte na ukázkách
- II. Uvažte, o jakou literární formu a variantu jde. Opětne dokazujte na citacích částí textu
- III. Nacházejí se v ukázce tropy? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci
- IV. Nacházejí se v ukázce figury? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci

Použitá literatura:

HÁLEK, Vítězslav. *Večerní písně: Vjbor*. 1. samostatné vyd. v Čs. spis. Praha: Československý spisovatel, 1973, s. 13–15.